

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.084 van 9 maart 2016
in de zaak A. 213.167/XIV-36.671**

In zake : Metin CIFTCI
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Koen Geelen en Wouter Moonen
 kantoor houdend te 3500 Hasselt
 Gouverneur Roppesingel 131
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 juli 2014, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van de minister van Justitie van 23 mei 2014
inzake verzoekers beroep tegen het besluit van de provinciegouverneur van
Limburg van 5 november 2013.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een
verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 november 2015.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nick Parthoens, die *loco* advocaten Koen Geelen en Wouter Moonen verschijnt voor verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker vraagt op 24 mei 2013 vergunningen aan tot het voorhanden hebben van twee vuurwapens, met als opgegeven wettige reden “sportief en recreatief schieten”.

3.2. Na ongunstige adviezen van zowel de lokale politie als de procureur des Konings, weigert de gouverneur van de provincie Limburg op 5 november 2013 de vergunningen.

3.3. Verzoekers beroep tegen die beslissing wordt op 23 mei 2014 door de minister van Justitie verworpen op de volgende gronden:

“[...]”

Op 24 mei 2013 diende u een aanvraag in tot het verkrijgen van een vergunning

tot het voorhanden hebben van de volgende vuurwapens:

- een pistool, merk Sig Sauer, kaliber 9mm Parabellum, serienummer ongekend;
- een lang wapen met getrokken loop, merk Remington, kaliber .308 Winchester, serienummer ongekend.

Als wettige reden gaf u 'sportief en recreatief schieten' op.

U beschikt niet over een definitieve sportschutterslicentie. Ter staving van uw wettige reden 'recreatief schieten' gaf u aan dat u sedert 13 januari 2013 lid bent van de schietclub Target 121. Een attest van deze schietstand van 12 mei 2013 stelt dat u nog geen regelmatigheid kan aantonen aangezien u nog maar enkele maanden lid bent.

In de omzendbrief van 8 juni 2006 met betrekking tot de toepassing van de wapenwet wordt bepaald dat indien betrokkene voldoet aan alle voorwaarden, de vergunning moet worden verleend. Voldoet de aanvrager niet aan alle voorwaarden, dan kan de vergunning niet worden afgeleverd. Deze omzendbrief voorziet eveneens dat 'voldoen aan alle voorwaarden' inhoudt dat de korpschef van de lokale politie bevoegd voor de verblijfplaats van de aanvrager een gunstig en met redenen omkleed advies verstrekt. Dit advies heeft betrekking op de algemene moraliteit van de aanvrager alsook op het doorvoeren van een controle van de voorwaarden van artikel 11, §3 van de wapenwet.

Op 10 juni 2013 vroeg de gouverneur van Limburg advies aan de korpschef van uw politiezone.

Op 12 augustus 2013 adviseerde de lokale politie zone Beringen-Ham-Tessenderlo ongunstig. Meer bepaald vermeldde het advies dat er regelmatig politionele tussenkomsten zijn in familiaal verband (met uw broer) alsook in verband met werknemers. Tevens werd verwezen naar een tussenkomst in 2002 waarbij u betrokken was bij een vechtpartij (bezit wapen, opzettelijke slagen en verwondingen).

Naar aanleiding hiervan vroeg de gouverneur van Limburg op 2 september 2013 advies aan de procureur des Konings bevoegd voor uw verblijfplaats teneinde uit te sluiten dat er redenen zijn om te besluiten dat wapenbezit in uw hoofde een potentieel gevaar voor de openbare orde en veiligheid kan betekenen.

Op 11 oktober 2013 meldde de procureur des Konings te Hasselt dat u een blanco strafregister heeft maar dat zij desalniettemin het standpunt van de lokale politie van uw woonplaats kan bijtreden en stellen dat wapenbezit in uw hoofde een potentieel gevaar is voor de openbare orde/veiligheid.

Het advies vermeldde hierbij ter staving het volgende:

'Er is enerzijds het proces-verbaal [...], betreffende een vechtpartij waarbij CIFTCI Metin betrokken was nadat hij en enkele vrienden de toegang geweigerd werden in een discotheek in Edegem. Dit dossier werd geseponeerd wegens 'toevallige feiten in specifieke omstandigheden'.

Door de tegenpartij werd gewag gemaakt van een blinkend zilverkleurig vlindermes dat door één van de jongeren (waaronder Ciftci) getoond werd tijdens de vechtpartij. Van de zijde van de groep rond Ciftci werd dit betwist. Feit is wel dat er in de wagen van Ciftci een vlindermes werd aangetroffen, weggeborgen in de armsteun op de achterbank.

Met betrekking tot dit verboden wapen werd aan Ciftci een minnelijke schikking voorgesteld.

Na betaling van deze minnelijke schikking werd het dossier geseponeerd [...].

Verder meldt de politie tussenkomsten in 2009 en 2012 naar aanleiding van problemen tussen werkgever en werknemers. Ciftci is zaakvoerder van een bedrijf.

Ook meer recent zouden er politionele tussenkomsten geweest zijn in familiaal verband.

Ciftci woont met zijn gezin in bij zijn ouders en een broer. In hetzelfde gebouw,

met een aparte ingang, maar via binnendeuren verbonden, woont een 2de broer met zijn gezin.

Er zijn enerzijds meldingen van familiale problemen tussen de inwonende ouders en anderzijds van problemen tussen Ciftci en zijn inwonende broer.

In deze omstandigheden is wapenbezit alleszins niet verantwoord wegens mogelijke risico's voor de openbare orde/veiligheid.'.

Het bijgevoegde proces-verbaal omschrijft de inlichtingen die de lokale politie meedeelde aan de procureur des Konings en die bleken uit consultatie van de politionele databestanden:

- proces-verbaal [...] d.d. 12/05/2002: lokale politie zone Hekla wegens onwettig bezit van verboden wapens - aangetroffen vouwmes achteraan verstopt in de middenconsole van voertuig;

- proces-verbaal [...] d.d. 12/05/2002: lokale politie zone Hekla wegens wederzijdse opzettelijke slagen en verwondingen (vechtpartij). Aan dancing te Edegem werden problemen gemeld waarna een voertuig werd onderschept waar een verboden wapen is in teruggevonden (zie hogervermeld pv verboden wapenbezit);

- proces-verbaal [...] d.d. 15/09/2009: lokale politie zone Beringen-Ham-Tessengerlo wegens beledigingen - problemen werkgever (Ciftci) en werknemer - waarbij betrokkene zich verwijtend en uitdagend opstelde naar politie;

- proces-verbaal [...] d.d. 21/11/2012: lokale politie zone Beringen-Ham-Tessengerlo en aanvankelijk proces-verbaal [...]: bedreigingen - tussenkomst na klacht i.v.m. ontslagproblemen tussen werkgever (firma SMC Ciftci) en werknemers uit Antwerpen. Wederzijdse klacht van werkgever tegenover werknemers aanvankelijk proces-verbaal [...] d.d. 20/11/2012: lokale politie Beringen-Ham-Tessengerlo.

Hierbij vermeldde de lokale politie tevens: 'Uit analyse van de meldingen en interventies blijkt dat er meermaals politionele tussenkomsten dienden te gebeuren na telefonische meldingen vanuit de woning zelf, Ham Heidestraat 41C.

Deze tussenkomsten hadden enerzijds betrekking op de inwonende ouders waar in 2004 - 2005 - 2009 - 2010 wegens opzettelijke slagen en verwondingen in familiaal verband.

Recentelijk 09/07/2013 is er door de moeder via noodoproep CILIM nog een tussenkomst gevraagd waarbij de inwonende broers (aanvrager Ciftci Metin en [M.]) met elkaar aan het vechten waren en alles onderuit haalden. Even later werd de oproep geannuleerd - tussenkomst politie na ter plaatse komen niet meer gewenst.

[...]

Het inwonende gezinslid CIFTCI [M.] (broer van aanvrager) heeft naast de familiale problemen met zijn broer ook antecedenten die de aanwezigheid van een vuurwapen in de opgegeven woning van de aanvrager niet bevorderen'.

In het kader van de behandeling van uw verzoekschrift tot hoger beroep werd opnieuw advies ingewonnen bij de lokale politie en de procureur des Konings bevoegd voor uw verblijfplaats.

De procureur des Konings te Hasselt deelde op 2 december 2013 aan de federale wapendienst mee zijn eerder advies aan de gouverneur integraal te hernemen. Bijgaand werd een afschrift gevoegd van uw strafregister, het politioneel verslag en de dossiers [...]:

- [...]: in het kader van dit dossier betaalde u een minnelijke schikking van 250 euro wegens 'verboden wapendracht in casu een vlindermes'.

Tijdens uw verhoor op 12 mei 2002 deelde u mee dat het mes - dat naar aanleiding van de feiten die vervat zijn in proces-verbaal met nummer [...] in een voertuig werd gevonden - uw eigendom is. Het stak achterin de wagon in de

tussenconsole. U deed er vrijwillig afstand van en verklaarde nooit te intentie te hebben gehad dat mes te gebruiken.

Uit voormeld proces-verbaal [...] d.d. 12 mei 2002 blijkt dat u betrokken was bij een vechtpartij (wederzijdse slagen en verwondingen) aan dancing Biazaar te Edegem. Meer bepaald zou deze vechtpartij ontstaan zijn nadat u en uw vrienden en broer de toegang werd ontzegd tot de dancing.

- [...]: een ex-werknemer ([S. B.]) legt klacht tegen u en uw broers neer wegens slagen en verwondingen en bedreigingen met een vuurwapen. Meer bepaald zou hij, omdat hij weigerde om een ontslagformulier te ondertekenen, een vuistslag hebben gekregen. Hij werd tevens fysiek tegengehouden om buiten te gaan. Pas nadat hij een papier schreef waarop hij zijn ontslag aanbod op uw aandringen, werd hij 'vrijgelaten'. Uw broer [M. C.] zou in het kader hiervan een aluminiumkleurig pistool zichtbaar gewapend hebben door de slede op te spannen. Een huiszoeking werd door u en uw familieleden niet toegestaan omdat jullie niet wensten als verdachten te worden behandeld.

Ook een andere ex-werknemer [B. J.] deed aangifte van slagen en verwondingen. Hij diende onder lichte dwang enkele documenten te ondertekenen. Hij werd geïntimideerd door [M. C.]. Hierbij waren 4 personen aanwezig, allen familieleden die de zaak runnen.

Beide slachtoffers konden een medisch attest van hun verwondingen voorleggen. Eerder legde uw broer [M. C.] tevens klacht neer tegen [S. B.], zijnde één van deze twee werknemers en diens vriend en tevens getuige van bovenvermeld wapenvertoon [A. L.] en dit wegens bedreigingen door vertoon van een vuurwapen en beledigingen. Naar aanleiding hiervan werd een huiszoeking met toestemming uitgevoerd bij de vriend [A. L.] met de bedoeling op zoek te gaan naar een zilvergrijs vuurwapen dat gebruikt zou zijn bij bedreigingen. De huiszoeking is negatief.

U legde ook klacht neer tegen [S. B.] wegens beledigingen en mondelinge bedreigingen. U was er getuige van hoe [S. B.] samen met een vriend met een auto langreed en uw broer [M. C.] bedreigde door het tonen van een vuurwapen vanuit de wagen.

Het dossier werd geseponeerd wegens onvoldoende bewijzen.

Ook de lokale politie zone Beringen/Ham/Tessenderlo leverde op vraag van de federale wapendienst een nieuw advies. Op 2 december 2013 adviseerde deze opnieuw ongunstig 'gelet op de algemene moraliteit van betrokkene'. Dit werd gestaafd met de volgende motivering:

'De heer Metin Ciftci en zijn familie zijn bij onze dienst goed gekend. Gezinssituatie:

Metin Ciftci woont sedert 6 mei 1992 in onze politiezone (gemeente Ham). Tussendoor (van 26/6/2008 tot 25/5/2010) heeft hij even in Hasselt gewoond. Hij woont samen met zijn vriendin en hun dochttertje (°2013) in bij zijn ouders. Een broer van hem woont eveneens nog bij de ouder in. In hetzelfde gebouw, met een aparte ingang maar via binnendeuren bereikbaar, woont zijn andere broer en diens vrouw en hun zoontje.

Werkzaamheden:

Betrokkene heeft op 23 juli 2007 samen met zijn twee broers een zaak opgericht ('SMC' of Safety&Maintenance Company). Sedert 24/11/2009 is Metin Ciftci de enige zaakvoerder. De firma houdt zich hoofdzakelijk bezig met verkoop, verhuur en onderhoud van veiligheidsmateriaal en persoonlijke beschermingsmiddelen; het verlenen van diensten op het vlak van industrieel onderhoud met elektrische, mechanische hydraulische en pneumatische technieken. De firma stelt een 20-tal personeelsleden te werk.

Gerechtelijke antecedenten:

‡AJDQLEIDF-BCECEDT‡

Op 12 mei 2002 werd lastens Metin Ciftci proces-verbaal opgesteld door lokale politie HEKLA wegens wederzijdse opzettelijke slagen en verwondingen (vechtpartij) aan een dancing in Edegem. Na onderschepping van zijn voertuig werd een verboden wapen in het voertuig aangetroffen. Voor dit feit werd eveneens proces-verbaal opgesteld (onwettig bezit van verboden wapen).

Op 15 september 2009 werd lastens Metin Ciftci door de lokale politie Beringen/Ham/Tessenderlo proces-verbaal opgesteld inzake beledigingen. Naar aanleiding van problemen tussen Metin Ciftci en een ex-werknemer van hem stelt Metin Ciftci zich zeer verwijtend en uitdagend op naar de politie.

Op 20 en 21 november 2012 werd er zowel door lokale politie Beringen/Ham/Tessenderlo als de lokale politie Antwerpen proces-verbaal opgesteld i.v.m. ontslagproblemen tussen werkgever Metin Ciftci (firma SMC) en werknemers uit Antwerpen (wederzijdse klachten inzake beledigingen, bedreigingen, opzettelijke slagen en verwondingen, ...).

Uit een analyse van onze meldingen en interventies blijkt dat er meermaals politionele tussenkomsten dienden te gebeuren na telefonische meldingen vanuit de woning van Metin Ciftci (Heidestraat 41C, 3945 Ham). Deze feiten hadden enerzijds betrekking op de inwonende ouders wegens opzettelijke slagen en verwondingen in familiaal verband (2004 -2005 - 2009 - 2010). Recent (9/7/2013) is er door de moeder nog een tussenkomst gevraagd geweest omdat de inwonende broers (Metin Ciftci en zijn broer) met elkaar aan het vechten waren en alles onderuit haalden. Even later werd de oproep geannuleerd (tussenkomst politie na ter plaatse komen niet meer gewenst).

Op 25 december 2013 is er dan nog een discussie geweest tussen Metin Ciftci en een politieploeg die een verkeersdispositief uitvoerde in het kader van de jaarlijkse BOB-campagne. Metin Ciftci was er niet over te spreken dat de politie 'zijn' parking gebruikte voor het uitvoeren van een verkeerscontrole. Betrokkene stelde zich verbaal zeer agressief op ten aanzien van de politiepatrouille.

Daarnaast zijn er ten laste van de inwonende broer, naast de familiale problemen die er zijn tussen aanvrager en zijn broer, ook een aantal gerechtelijke antecedenten aanwezig waardoor het niet wenselijk is dat er vuurwapens in de betrokken woning aanwezig zijn. '.

De omzendbrief van 25 oktober 2011 over de toepassing van de wapenwetgeving voorziet dat het moeilijk denkbaar is dat een vergunning wordt uitgereikt aan een persoon die psychisch onevenwichtig is of die geconfronteerd is met sterke echtelijke conflicten, of die zich regelmatig in dronken toestand bevindt. Het onderzoek door de lokale politie houdt op objectieve wijze rekening met de karakteristieken van de persoonlijkheid van de aanvrager, inzonderheid met eventuele gerechtelijke antecedenten of met geweldplegingen in het gezin of elders, met zijn geestesgesteldheid en zijn zedelijkheid, alsook met een eventuele gewelddadige politieke activiteit.

In dit verband kan ook verwezen worden naar artikel 5 van de richtlijn 91/477/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende het toezicht op de aankoop en het voorhanden hebben van wapens dat stelt dat het voorhanden hebben van vuurwapens moet voorbehouden zijn aan personen die geen gevaar doen ontstaan, noch voor zichzelf, noch voor de openbare orde of veiligheid.

Of er al dan niet gevaar dreigt voor de openbare orde en veiligheid moet worden aangetoond aan de hand van concrete elementen. Bovendien moet rekening gehouden worden met het principe van de proportionaliteit; zo moeten de aangehaalde elementen voldoende ernstig zijn om een beperking, schorsing of intrekking van een vergunning te rechtvaardigen.

Uit het dossier is gebleken dat er meerdere belastende elementen zijn in uw dossier waaruit blijkt dat wapenbezit in uw hoofde een potentieel gevaar voor de

openbare orde zou kunnen betekenen.

Zo vond de lokale politie in 2002 een vlindermes in uw auto, verstopt in de armsteun. U bevestigde in uw verhoor dat het mes van u was en u deed er vrijwillig afstand van. Het mes werd gevonden n.a.v. een controle door de lokale politie nadat u betrokken was bij een vechtpartij. Één van de betrokkenen beweerde dat u dat mes heeft getoond tijdens het handgemeen, doch u ontkende dit.

In 2009 had u problemen met enkele van uw werknemers. Er werd naar aanleiding hiervan wederzijds klacht ingediend door zowel u en uw broer als door de ex-werknemers.

Verder meldt de lokale politie dat er reeds verschillende tussenkomsten noodzakelijk waren op het adres waar u met uw gezin verblijft en dit n.a.v. familiale moeilijkheden. In juli 2013 nog werd de politie opgeroepen n.a.v. een vechtpartij tussen u en uw broer.

Zeer recent stelde u zich zeer verbaal agressief op ten aanzien van de lokale politie n.a.v. de eindejaarscontrole.

Tijdens het mondelinge hoorrecht stelt uw raadsman dat het incident van 2002 inmiddels elf jaar in het verleden ligt en dat u toen amper 19 jaar was. U ontkende de feiten niet en betaalde de minnelijke schikking.

Uw raadsman bevestigt dat er inderdaad verschillende tussenkomsten waren, doch deze waren voor uw broer die in de aanpalende woning woont.

Wat betreft de tussenkomsten voor incidenten met werknemers stelt uw raadsman dat u steeds heeft geprobeerd om correct te handelen.

Op 24 april 2014 ontvangt de federale wapendienst van uw raadsman een deurwaardersvaststelling m.b.t. de doorgangmogelijkheid van uw woning naar de aanpalende woning waar uw broer verblijft. Het proces-verbaal stelt dat er vanuit de woning gelegen Heidestraat 41 C, met name vanuit de twee slaapkamers, de toilet en de badkamer (allen grenzend aan het pand Heidestraat 41) geen enkele doorgang is naar het andere pand. Vanuit het pand gelegen Heidestraat 41 is er vanuit de toiletten, het bureel, het magazijn en de opslagplaats (allen grenzend aan het pand Heidestraat 41 C) geen enkele doorgang naar de andere woning. Ook op de bovenverdieping is er vanuit de keuken, de opslagplaats, de toilet en de badkamer geen enkele doorgangmogelijkheid.

Uw raadsman besluit hierop dat er geen enkele doorgang mogelijk is tussen de twee panden, zodat dit argument als dusdanig niet meer kan weerhouden worden als weigeringsmotief.

Het uitgangspunt van de wapenwet van 8 juni 2006 is onder andere om de samenleving te beschermen en het aantal ongelukken met wapens te verminderen. Het is dus de bedoeling om preventief op te treden ten aanzien van personen en situaties die een potentieel gevaar inhouden.

De wapenwet heeft immers een principieel verbod ingesteld op alle vuurwapens, met uitzondering van een gemotiveerde vergunning. De wapenvergunning (of de toelating tot het voorhanden hebben van vuurwapens) is dus de uitzondering. De wapenwet laat de overheid toe om preventieve maatregelen te nemen om problemen ten aanzien van de openbare orde te vermijden (cf. rechtspraak van de Raad van State, [...]).

Opdat een vergunning of het recht tot het voorhanden hebben van een vuurwapen kan worden ingetrokken, is het niet vereist dat de openbare orde daadwerkelijk wordt verstoord. Het bestaan van feiten en gedragingen die doen vrezen dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren en die genoegzaam vaststaan, is voldoende (cf. rechtspraak van de Raad van State, [...]).

Vanuit dit uitgangspunt van preventie dient wapenbezit dan ook alleen te worden toegestaan aan personen die geen tegenindicatie vertonen.

Het uitoefenen van een hobby kan niet opwegen tegen de bescherming van de maatschappij. Het algemeen belang van de openbare orde is in zulk geval groter dan het individueel belang.

Uw dossier geeft blijk van verschillende conflictsituaties waarbij u zowel slachtoffer als verdachte was, van familiale problemen die zich voortdurend voordoen en recent nog van uw verbaal agressieve houding ten aanzien van de lokale politie.

Voormelde conflictsituaties kunnen u mogelijkwijze niet geheel toegeschreven worden, doch ze tonen aan dat u geregeld al dan niet gewild verwickeld geraakt in situaties waarbij bedreigingen, slagen en verwondingen en mogelijkwijze zelfs wapenvertoon plaatsvinden. Voorts beschikte u in het verleden al eens over een verboden wapen, en maken recentere dossiers eveneens sprake van wapenvertoon.

Het gegeven van de afwezigheid van rechtstreekse doorgangsmogelijkheden tussen uw woning en de aanpalende woning waar uw broer verblijft, is niet van essentieel belang aangezien uit het advies van de lokale politie blijkt dat de politionele tussenkomsten die meermaals dienden te gebeuren n.a.v. familiale moeilijkheden, plaatsvonden na telefonische meldingen vanuit uw woning gelegen Heidestraat 41 C, 3945 Ham.

Uit voorgaande elementen moet besloten worden dat er zeer ernstige twijfels bestaan omtrent uw gedrag en geschiktheid inzake het voorhanden houden van vergunningsplichtige vuurwapens, zodat u, ter vrijwaring van de openbare orde en veiligheid, geen vuurwapens kunnen worden toevertrouwd.

De gouverneur van Limburg besliste terecht om uw aanvraag tot het verkrijgen van vergunningen tot het voorhanden hebben van twee vuurwapens te weigeren.

Zolang het gevaar voor openbare orde in uwen hoofde bestaat, kan u geen vergunningsplichtige vuurwapens voorhanden hebben.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur “en meer in het bijzonder het materieel motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel” omdat de motieven van de bestreden beslissing niet gesteund zijn op actuele en vaststaande feitelijke gegevens.

Verzoeker zet uiteen dat in verband met het voorval met het vlindermes dat in 2002 in de armsteun van zijn wagen werd gevonden, geen rekening werd gehouden met het feit dat dit een jeugdzonde was van elf jaar geleden en dus geen actueel feit is om zijn moraliteit en het gevaar voor de openbare orde te beoordelen. Verzoeker ontkent voorts niet de problemen met de werknemers, maar hij meent dat uit deze politionele tussenkomsten in 2009 en 2012 geen gevolgtrekking kan worden gemaakt naar een gevaar voor de openbare orde vermits deze feiten steunen op “gerechtvaardigde en redelijke houding”, wat hij vervolgens voor elk van beide tussenkomsten detailleert. Hij besluit dat inzake deze politionele tussenkomsten moet worden besloten dat hij hierbij recht in zijn schoenen stond en dat hij eerder slachtoffer was dan dader. Bovendien bewijst de manier waarop verzoeker met deze politionele tussenkomst is omgegaan dat hij op een aangepaste wijze reageert op een situatie die zich heeft aangediend. Hij meent dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat hiermee rekening is gehouden, integendeel. Hij besluit wat deze tussenkomsten betreft, dat enig bewijs dat de tussenkomsten van de politie door een welbepaalde houding van verzoeker er toe zouden bijdragen dat er een gevaar voor de openbare orde is, er niet is. De verwijzing naar deze tussenkomsten kan dan ook niet bijdragen “tot het suggestieve beeld dat de verwerende partij van [verzoeker] wenst te scheppen.” Volgens verzoeker gaat deze vaststelling eveneens op betreffende de politionele tussenkomsten bij verzoekers familie. Men lijkt in de bestreden beslissing geen rekening te willen houden met het feit dat hij meermaals verklaarde niet bij een familiaal incident te zijn betrokken. De verwerende partij maakt gewag van incidenten waarvan de feitelijke toedracht haar in wezen niet bekend is, hetgeen er op duidt dat de verwerende partij zich opnieuw bedient van een suggestieve feitenvinding. Volgens verzoeker kan de verwerende partij uit geen enkel element besluiten dat enig incident, waarvan de betrokkenheid van verzoeker hoe dan ook moet worden ontkend, heeft geleid tot een gevaar voor de openbare orde. Inzake de discussie met de politieploeg die op 25 december 2013 plaatsvond naar aanleiding van de jaarlijkse BOB-campagne, stelt verzoeker dat hij het volste recht had om in discussie te treden met de politieploeg die zijn parking gebruikte om de verkeerscontrole uit te voeren, hetgeen hij detailleert. In deze discussie heeft zich

nooit enig gevaar voor de openbare orde voorgedaan en de verwerende partij beweert dit zelfs niet. Zij kan dan ook geen waardering hechten aan dit feitelijke element in het licht van de beoordeling van een gevaar voor de openbare orde. Voorts blijkt uit het dossier nergens dat de persoonlijkheid van verzoeker een gevaar zou betekenen voor de openbare orde. Hij stelt vast dat de beoordeling van de openbare orde is gemaakt op motieven waarvan de materiële juistheid geenszins vaststaat, zodat de verwerende partij enkel suggestieve gevolgtrekkingen maakt over verzoekers moraliteit en diens gevaar voor de openbare orde. Voorts wijst hij er op dat hij deze grieven kenbaar heeft gemaakt in zijn administratief beroep, doch dat de verwerende partij niettemin in de bestreden beslissing dezelfde beoordeling heeft uitgebracht, zonder dat zij zich rekenschap geeft dat zij waardering hecht aan feiten die niet vaststaan. Verzoeker besluit dat het vaststaand karakter van de feiten enkel geldt voor het verboden wapenbezit in 2002, dat bezwaarlijk als een recent feit kan worden beschouwd. Een appreciatie van de feiten die bol staat van suggestieve beoordelingen in plaats van vaststaande gegevens, is volgens hem kennelijk onredelijk.

5. In de memorie van wederantwoord repliceert verzoeker dat de verwerende partij niet antwoordt op de vraag waarom de feiten als vaststaand of voldoende recent werden beschouwd, ondanks de argumentatie die hij desbetreffend heeft aangevoerd. Zelfs al zou de memorie van antwoord dergelijk antwoord bevatten, dan nog zou de bestreden beslissing de formele motiveringsplicht schenden. Verzoeker besluit dat de bestreden beslissing “de adviezen van de procureur des Konings en de lokale politie klakkeloos over[neemt], zonder ze te toetsen aan de argumentatie van [verzoeker].”

Beoordeling

6. Het auditoraat besluit tot de ongegrondheid van dit middel op grond van de volgende overwegingen.

Zoals blijkt uit de formele motivering van de bestreden beslissing, heeft de verwerende partij te dezen vier “belastende elementen” in aanmerking genomen om de vergunningen aan verzoeker te weigeren, omdat zijn wapenbezit “een potentieel gevaar voor de openbare orde zou kunnen betekenen”.

Het eerste element betreft het feit dat de lokale politie in 2002 een vlindermes in zijn auto heeft aangetroffen. Verzoeker betwist niet dat hij zich aldus aan verboden wapenbezit heeft schuldig gemaakt, doch hij stelt dat dit feit niet recent genoeg is om over het potentieel gevaar voor de openbare orde van zijn wapenbezit te kunnen oordelen. Volgens vaste rechtspraak mag het bestuur bij zijn beoordeling rekening houden met minder recente feiten ten laste van de betrokkene, wanneer ook recente feiten er op wijzen dat het wapenbezit van de betrokkene een gevaar kan opleveren voor de openbare orde en veiligheid. Dat sommige feiten minder recent zijn betekent niet dat deze *ipso facto* als niet relevant moeten worden beschouwd. Uit actuele gegevens over het gedrag van de betrokkene kan blijken dat aan minder recente feiten niet ieder belang moet worden onzegd. De verwerende partij handelt bijgevolg niet onredelijk wanneer zij met het voorval uit 2002 rekening houdt voor zover haar beslissing om aan verzoeker om redenen van openbare orde wapenbezit te onzeggen ook met recente vaststaande en relevante feiten wordt gestaafd.

Het tweede feitelijk gegeven dat in de bestreden beslissing wordt aangevoerd om de wapenvergunningen aan verzoeker te weigeren betreft de incidenten met enkele werknemers. Ten aanzien van het verweer van verzoeker dat hij bij deze incidenten eerder slachtoffer dan dader was, blijkt uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij erkent dat verzoeker niet noodzakelijk schuld heeft aan de conflictsituaties met de betrokken werknemers. Dit sluit echter niet uit

dat de verwerende partij, zonder een standpunt in te nemen over de eventuele schuld van verzoeker, die conflictsituaties wettig in aanmerking kon nemen om te oordelen dat redenen van openbare orde zich tegen de toekenning van wapenvergunningen aan verzoeker verzetten. Verzoeker betwist immers ook in zijn versie van de feiten niet dat hij betrokken was bij, uit het oogpunt van openbare orde en veiligheid, risicovolle conflictsituaties met bedreigingen, slagen en verwondingen en mogelijk zelfs wapenvertoon.

Het derde argument dat in de bestreden beslissing wordt aangevoerd om aan te tonen dat het wapenbezit van verzoeker een gevaar voor de openbare orde zou kunnen opleveren, betreft de vaststelling van de lokale politie “dat er reeds verschillende tussenkomsten noodzakelijk waren op het adres waar [hij] en [zijn] gezin verblijft en dit n.a.v. familiale moeilijkheden” en de politie nog in juli 2013 werd opgeroepen in verband met een vechtpartij tussen verzoeker en zijn broer. Volgens verzoeker was hij niet bij deze familiale incidenten betrokken en bedient de verwerende partij zich van “suggestieve feitenvinding”. De bestreden beslissing stelt echter vast dat het dossier blijkt geeft “van familiale problemen die zich voortdurend voordoen” en dat “uit het advies van de lokale politie blijkt dat de politionele tussenkomsten die meermaals dienden te gebeuren n.a.v. familiale moeilijkheden, plaatsvonden na telefonische meldingen vanuit [zijn] woning [...]”. Deze herhaalde politionele tussenkomsten bij verzoeker thuis vormen een vaststaand feit dat de weigering van de wapenvergunningen wettig kan verantwoorden.

De weigering van de vergunningen steunt voorts ook op het feit dat verzoeker recent nog een verbaal agressieve houding ten aanzien van de lokale politie heeft aangenomen. Verzoeker stelt dat hij het recht had om met de politie in discussie te gaan over het gebruik van zijn privéparking bij een politiecontrole. Hierbij kan worden opgemerkt dat het één zaak is om met de politie in discussie te gaan, een andere om zich verbaal zeer agressief op te stellen ten aanzien van de politiepatrouille. Zelfs al zou dergelijke houding op zich nog niet aantonen dat het wapenbezit van verzoeker een gevaar voor de openbare orde kan opleveren, is dit

niettemin een feitelijk gegeven dat de verwerende partij, samen met de andere in de bestreden beslissing vermelde bezwaren, in aanmerking kon nemen om de vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens aan verzoeker te weigeren.

Samengevat kan derhalve gesteld worden dat de bestreden beslissing steunt op verschillende vaststaande feitelijke gegevens die de verwerende partij in redelijkheid tot de overtuiging konden brengen dat de vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens omwille van het potentieel gevaar voor de openbare orde moesten geweigerd worden.

In de memorie van wederantwoord voert verzoeker aan dat de formelemotiveringsplicht geschonden werd, doordat in de bestreden beslissing niet geantwoord wordt op de grieven die hij in zijn beroep tegen de beslissing van de gouverneur heeft aangevoerd. Met uitzondering van middelen van openbare orde kan verzoeker in zijn memorie van wederantwoord geen nieuwe middelen aanvoeren die hij reeds in zijn verzoekschrift had kunnen opwerpen. Bijgevolg dient niet op de laattijdig aangevoerde schending van de formelemotiveringsplicht te worden ingegaan.

7. Verzoeker betwist deze conclusie niet. Na kennisneming van het verslag van het auditoraat, heeft hij immers niet de gelegenheid benut die een laatste memorie biedt om nog een andere visie op de beoordeling door het auditoraat weer te geven. In zijn “verzoek tot voortzetting” beperkt hij zich immers tot een verwijzing “naar de middelen en argumenten zoals ontwikkeld in het verzoekschrift en de memorie van wederantwoord”.

De Raad van State ziet geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditoraatsverslag bijvallend, het eerste middel ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

8. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de formelemotiveringsplicht.

Wat het zorgvuldigheidsbeginsel betreft, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing steunt op “een manifest onevenwichtige feitenvinding”, doordat concrete feitelijke elementen die tegenspreken dat hij een gevaar voor de openbare orde zou kunnen betekenen en feitelijke elementen die door hem zijn voorgedragen, niet in de beoordeling van zijn moraliteit werden betrokken. Zo is er geen enkele waardering van het feit dat hij een blanco strafregister heeft, noch werd er rekening gehouden met zijn professionele activiteit en houding die te dezen wel degelijk zijn relevantie heeft. De verwerende partij wijst er op dat mogelijkerwijze enkel verzoekers omgeving aan de oorzaak ligt van de weigeringsbeslissing, terwijl zij bij de beoordeling van zijn moraliteit geen rekening houdt met zijn bewezen professionaliteit die duidt op een verantwoorde omgang met veiligheidsvoorschriften, gevaren voor de openbare orde en dergelijke meer. Deze beoordeling had de verwerende partij er op kunnen duiden dat verzoekers persoonlijkheid en diens bewezen verantwoordelijke omgang met veiligheidsvoorschriften een afdoende waarborg vormen tegen potentiële gevaren voor de openbare orde al dan niet voortvloeiende uit verzoekers familiale toestand. Tot slot wijst hij er op dat uit geen enkel actueel feit, verzoeker in relatie kan worden gebracht met geweld, laat staan dat hij een gevaar voor de openbare orde zou betekenen.

Verzoeker merkt vervolgens op dat hij op deze elementen heeft gewezen in voorbereiding van de hoorzitting in een nota aan de verwerende partij, en dat deze minstens hiermee rekening had moeten houden en in haar beoordeling betrekken. De bestreden beslissing biedt geen formeel antwoord op de vraag waarom deze door verzoeker aangebrachte elementen niet relevant zijn bij de

beoordeling van zijn moraliteit en het gevaar voor de openbare orde. Het gebrek aan formele motivering kan volgens verzoeker ook geen verklaring vinden in de overige motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker acht het immers niet evident dat de motieven waarvan de verwerende partij het vaststaand karakter niet kan aantonen, dermate overtuigend zijn dat zij de verwerende partij ontslaan van elke verdere motivering in verband met de gunstige elementen die hij heeft aangevoerd. Volgens verzoeker kan het gebrek aan formele motivering ook geen verklaring vinden in het weliswaar vaststaande, maar niet meer actuele feit betreffende de wapendracht in 2002. Er is geen formele verantwoording voor het feit dat de voor hem gunstige elementen geen deel uitmaken van de beoordeling.

9. In de memorie van wederantwoord wijst verzoeker er nogmaals op dat de formelemotiveringsplicht niet toelaat om ontbrekende motivering pas te verschaffen nadat de beslissing genomen is. Bovendien is het volgens verzoeker niet juist dat de feiten van 2002 “in mindere mate” de basis vormen voor de bestreden beslissing. Dit blijkt althans niet uit de tekst van de bestreden beslissing die deze feiten uitgebreid bespreekt en expliciet verwijst naar het bezit van een “verboden wapen” in het verleden. Het feit dat hij als preventieadviseur geen wapens hanteert, is volgens verzoeker niet relevant. Zijn professionele activiteit toont aan dat hij een groot respect heeft voor de openbare orde en veiligheid zodat deze een relevant gegeven vormt bij de beoordeling van zijn algemene moraliteit.

Beoordeling

10. Het auditoraat besluit tot de ongegrondheid van dit middel op grond van de volgende overwegingen.

Uit de formele motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij op basis van vier belastende elementen beslist heeft dat de vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens vanwege het mogelijk gevaar voor de openbare orde aan verzoeker moesten worden geweigerd. Zoals bij het onderzoek van het eerste middel werd uiteengezet, steunt de bestreden

beslissing aldus op verschillende vaststaande feitelijke gegevens die de verwerende partij in redelijkheid tot de overtuiging konden brengen dat de vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens omwille van het potentieel gevaar voor de openbare orde moesten worden geweigerd. Aan de verwerende partij kan geen onzorgvuldigheid worden verweten doordat zij zich bij haar beoordeling van de vergunningsaanvraag heeft toegespitst op vaststaande feitelijke gegevens die het gevaar van het wapenbezit door verzoeker redelijkerwijze aantonen. De elementen die verzoeker in zijn voordeel aanvoert, zoals het feit dat hij preventieadviseur van niveau 1 is en zaakvoerder van een onderneming die gespecialiseerd is in beveiliging en preventie, komen in essentie neer op een andere feitelijke beoordeling die inhoudt dat zijn wapenbezit geen gevaar zou vormen voor de openbare orde, maar verzoeker maakt daarmee niet aannemelijk dat de verwerende partij niet met de vereiste zorgvuldigheid tot haar beslissing is gekomen.

Verzoeker betwist de formele motivering van de bestreden beslissing omdat daarin geen aandacht werd besteed aan een aantal gunstige elementen die hij in zijn voordeel heeft aangevoerd, zoals het feit dat hij een preventieadviseur van niveau 1 is en zaakvoerder van een onderneming die gespecialiseerd is in beveiliging en preventie. De verwerende partij diende echter niet formeel te motiveren waarom zij geen andere beslissing dan de weigering van de gevraagde wapenvergunningen heeft genomen. Zij diende dan ook niet in te gaan op de gunstige elementen die verzoeker aanvoert om de vergunningen te verkrijgen.

11. Verzoeker betwist deze conclusie niet. Na kennisneming van het verslag van het auditoraat, heeft hij immers niet de gelegenheid benut die een laatste memorie biedt om nog een andere visie op de beoordeling door het auditoraat weer te geven. In zijn “verzoek tot voortzetting” beperkt hij zich immers tot een verwijzing “naar de middelen en argumenten zoals ontwikkeld in het verzoekschrift en de memorie van wederantwoord”.

De Raad van State ziet geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditoraatsverslag bijvallend, het tweede middel ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen maart tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques